

U svojoj povijesti na Šubićevcu je igralo mnogo odličnih nogometaša, koji nisu ponikli u Šibeniku. A, pritom su ostavili duboki trag. Jedan od njih bio je i Xhevdet Muriqi, danas 47 – godišnji poduzetnik. U Šibenik je došao 1990. godine iz Rijeke, gdje je igrao sezonu i po, a na Kantridu je došao iz Prištine. Muriqi je bio dio one nezaboravne momčadi Prištine, koju je vodio Miroslav Blažević. Mura i danas u jednom dahu nabroji početnu jedanaestoricu s Kosova.

-Kako ne bih mogao; Žaveli, Cana, Domi, X. Muriqi, Keljmendi, Memonović, Nedžipi, Lapaštica, Vokri, F. Muriqi, Batrović. To je bila ta momčad, a inače su to bili predivni dani. Na treninzima je bilo po četiri, pet tisuća ljudi, na utakmicama po 30.000. Stvarno nešto nezaboravno – prisjeća se Xhevdet, koji je u Prištinu došao iz Kristala, iz Peći gdje je rođen.

-Kada sam dobio novac od Prištine za transfer, mogao sam recimo kupiti „peglicu“. Sjećam se da mi je pokojni otac govorio „sine, vrati taj novac, još ćeš u zatvor završiti“. To su bila takva vremena, veli nam igrač, koji je u Šibeniku igrao gotovo puno desetljeće. Došao je kao afirmirani nogometaš, s iskustvom igranja u Prvoj Jugoslavenskoj ligi.

Golčina Gabriću

Bio je borac bez mane, pokraj njega se nisu naigrali ni Šestić, a ni Piksi Stojković, za kojeg je iz doba Prištine vezana još jedna anegdota.

-Igrali smo sa Crvenom Zvezdom, a za nas je na desnom beku igrao jedan mladi, još juniorac Gaši. Slabo je znao hrvatsko-srpski jezik, a morao je čuvati „Piksija“ Stojkovića. Rekli smo mu da je on plašljiv, i da samo treba vikati puno na njega, pa da će se prepasti. I, na poluvremenu dođe meni Piksi, kojeg sam znao otprije jer je u Prištini služio vojsku, i kaže;“Mura, koji vam je

ono mali. Znaš, šta mi govori stalno za vrijeme igre. „Beži momak, ima da te poginem“. Nasmijali smo se na to slatko...

Ali, u Šibeniku je Muriqi odmah po dolasku zadobio simpatije svih, posebice publike, koja voli takve borbene igrače, suigrači. Xhevdet se također prisjetio po njemu najjače Šibenikove momčadi u HNL-u.

-Imali smo strašnu ekipu, da smo sada ostali na djelu bili bismo prvaci, s deset bodova prednosti. Mrčela, Abazi, Petković, Muriqi, Joso Bulat, Karabeg, Baturina, Vuković, Shehu. Toj obrani nitko nije mogao ništa, u sredini Karabega, a naprijed smo imali takvog majstora poput „Šime“ Yllija Shehua, te Baturinu i Vukovića. Samo smo igrali nogomet u krivo vrijeme, u ratno doba, bez novaca, ali s puno ljubavi...

Svim ljubiteljima nogometa u Šibeniku u sjećanju je ostala utakmica između Šibenika i Hajduka 1994. godine.

Shehu izludio Štimca

Završilo je 2:2, a Muriqi je zabio jedan od najljepših golova ikada.

-Kako se ne bih sjećao te utakmice, na Šubićevcu nikada nije bilo toliko ljudi, zaželjeli se ljudi nogometa. Hajduk je te sezone imao mega momčad, s Gabrićem na голу, Štimcom, Asanovićem, Računicom, Koznikuom... Igrali su u Ligi Prvaka. Došli su sigurno malo prepotentno, potcjenjivački. Shehu je u tri sekunde provukao dva puta Štimcu loptu kroz noge, a Igor ga je odalamio u bijesu, i naravno dobio crveni karton. Istina povelu su s 2:0, ali je onda u nastavku Mile Petković smanjio iz penala, a ja sam zabio taj stvarno lijepi pogodak. Bilo je

preko 30 metara udaljenosti, tako miu je sjela lipo, da je Gabrić nije vidio.

Gabrić mi je poslije utakmice rekao da sam slučajno zabio taj gol, da mi je lopta prešla preko kopačke. I, da takav gol nikada nisam, a niti ću više zabiti. Ja sam rekao neka, nema veze. Ali, zabio sam ga tebi sada ha, ha...Za tu utakmicu vezana je još jedna anegdota iz svlačionice nakon završetka, i velikog slavlja.

-U našoj svlačionici ludilo, svi se vesele, svi mi prilaze i čestitaju „Bravo Mura, svaka čast“. A, naš ondašnji član uprave Blaže Jurin, inače veliki hajdukovac mi priđe i kaže;“Ajde kvragu Mura, di ga baš Hajduku onako zabiješ“. Svi smo se pogledali u čudu, ali kasnije smo se smijali na tu opasku našeg člana uprave.

Muriqi je u Šibeniku igrao sve do kraja 97.godine...

Prosinečkom nije smio obraniti pena

U svojoj karijeri Muriqi je prošao svašta. 1997. godine Šibenik je gostovao u Maksimiru kod tada super jakog Dinama, koji je te godine deklasirao Partizana i zaigrao u Ligi Prvaka. 25.000 gledatelja u Maksimiru, na stadionu i državni vrh predvođen dr. Franjom Tuđmanom, a Šibenik do 89. drži 0:0.

-Onda na scenu stupa sudac, i dosuđuje nepostojeći penal. Isključuje Matasa, a netko mora na gol. I odem ja. Prosinečki naravno zabije gol, i Dinamo pobijedi. Poslije susreta su me zezali suigrači da nisam smio pomisliti obraniti taj penal jer nikada ne bi dobio hrvatsku Domovnicu ha, ha...

Da danas igramo bili bi prvaci s deset bodova prednosti

Petak, 06 Studeni 2009 11:47 - Ažurirano Petak, 06 Studeni 2009 16:42

-nastavlja se